

Genezing van zieken

Markus 1.29-39

Rev Dr Jos M. Strengholt

Heliopolis 2015

Jezus genas allerlei ziekten en dreef boze geesten uit in de kracht van de Heilige Geest. Moeten wij vandaag hetzelfde doen?

Onder christenen bestaan hierover veel meningen, en erover spreken is alsof je door een mijnenveld loopt. Wat ik ook zeg, ik kan van links of rechts beschoten worden, en iedere uitspraak kan in mijn gezicht ontploffen.

Maar toch zal ik hierover spreken, want het thema vermijden is ook weer niet goed.

1. Jezus genas zieken

De Bijbel presenteert ons Jezus, Die door heel Israël trok en allerlei mensen van allerlei ziekten genas.

Wij zagen vanmorgen dat Hij de schoonmoeder van Petrus genas. Daarna werden alle zieken uit Kapernaüm bij Jezus gebracht; en Hij genas velen.

Vroeg in de ochtend daarna stond Jezus op en ging naar een stille plaats om te bidden. Zijn discipelen gingen Hem zoeken. De mensen hadden gezien dat Jezus velen genas in de kracht van de Heilige Geest, en daarom stroomden zij 's morgens naar het huis toe.

“Heere, Iedereen zoekt U!”

Maar in plaats van terug te gaan om nog meer mensen te genezen, ging Jezus naar de omliggende dorpen. Waarom?

“Laten wij naar de naburige plaatsen gaan, opdat Ik ook daar predik, want daarvoor ben Ik uitgegaan.”

Dus zelfs Jezus genas niet alle mensen. En feitelijk werden alle mensen die Jezus genas later opnieuw ziek en stierven uiteindelijk toch.

In de tijd van Jezus lag de gemiddelde levensverwachting bij geboorte in het gebied van Israël waarschijnlijk rond de 25 à 35 jaar. Dat klinkt extreem laag, maar dat cijfer wordt sterk beïnvloed door de enorme kindersterfte.

Veel kinderen overleden vóór hun vijfde levensjaar. Wie de kindertijd overleefde, kon vaak veel ouder worden. Een volwassen man of vrouw die bijvoorbeeld 20 jaar werd, had een redelijke kans om 50 jaar te worden, soms 60–70 jaar.

Er bestond geen goede gezondheidszorg, zodat zelfs kleine ziekten dodelijk konden zijn. Als een kind de eerste gevaarlijke jaren overleefde, kon het misschien veertig of vijftig worden.

Wat Jezus deed was daarom op dat moment heel belangrijk; veel mensen waren ernstig ongezond. Lichamelijk of psychisch lijden is verschrikkelijk. Wij weten allemaal dat dit niet is zoals het hoort te zijn.

En zo heeft God de wereld ook niet geschapen. Wij kunnen God niet de schuld geven van ziekte en dood. Hij is niet de auteur van het kwaad. Maar wij leven in een gevallen en gebroken wereld. Voor christenen geldt net als voor alle mensen dat ziekte en dood pas zullen verdwijnen in de nieuwe hemel en de nieuwe aarde.

De apostel Paulus schrijft hierover in Romeinen 8:

“Want wij weten dat heel de schepping gezamenlijk zucht en gezamenlijk in barensnood verkeert tot nu toe. En dat niet alleen, maar ook wijzelf, die de eerstelingen van de Geest hebben, ook wijzelf zuchten in onszelf, in de verwachting van de aanneming tot kinderen, namelijk de verlossing van ons lichaam.”

Ja, wij hebben de Heilige Geest ontvangen. Wij zijn Gods tempel. Maar ondanks dat zuchten wij samen met de hele schepping naar vernieuwing — naar de verlossing van ons lichaam. En wij moeten geduldig wachten.

Onze lichamen — en ik voeg eraan toe: ook onze geest en ons innerlijk — bereiken in dit leven geen volmaaktheid. Wij zullen nooit volledig gezond zijn. Wij dragen altijd een tekort met ons mee. En met het ouder worden neemt dat tekort meestal toe.

De genezingen die Jezus verrichtte waren daarom uiteindelijk tijdelijke gebeurtenissen.

En het was in de vroege kerk ook niet de verwachting dat door gebed alle mensen genezen zouden worden.

2. Waarom genas Jezus mensen?

Waarom genas Jezus dan mensen?

Natuurlijk wil God ons leven beter maken. Maar lichamelijke genezing was niet het uiteindelijke doel van Jezus.

Als dat wel zo was, waarom liet Hij dan niet met één machtig woord alle ziekte en ellende voorgoed verdwijnen? Waarom bracht Hij niet onmiddellijk de nieuwe hemel en de nieuwe aarde?

De genezingen van Jezus waren, denk ik, wegwijzers. Zij moesten laten zien dat Zijn woorden waar zijn en dat Hij werkelijk de Zoon van God is.

Door Zijn wonderen liet Jezus ook Gods volkomen goedheid zien. God is goed en Hij verlangt dat mensen gezond, gelukkig en volmaakt zijn.

Om dezelfde reden ontvingen ook apostelen ook de gave om bepaalde wonderen te doen. Hun wonderen bevestigden dat hun boodschap waar was en dat zij werkelijk door Jezus gezonden waren. God bevestigde daarmee dat de apostolische kerk de tempel van Zijn Geest was.

Door de gebeden van de apostelen gebeurden indrukwekkende wonderen van genezing. Maar toch niet op dezelfde schaal als bij Jezus. Rond Jezus zien we voortdurend wonderen; bij de apostelen kwamen wonderen wel voor, soms zeer indrukwekkend, maar relatief weinig.

En zelfs de apostelen werden ziek.

De apostel Paulus spreekt over een “doorn in het vlees”. Drie keer bad hij om genezing, maar God antwoordde: “Mijn genade is voor u genoeg.”

Paulus schrijft ook aan Timotheüs dat hij zijn medewerker Trofimus ziek had moeten achterlaten in Milete. “Trofimus heb ik ziek achtergelaten in Milete.”

Voor de apostelen was ziekte — of welke ellende dan ook — geen teken van Gods afkeuring. Het was ook niet iets waarvan God beloofd had het altijd weg te nemen.

Ziekte hoorde bij deze schepping die zucht en wacht op vernieuwing.

3. En vandaag?

Wij hebben de absolute belofte dat God naar onze gebeden luistert. Hij kent onze zorgen en problemen. Hij lijdt met ons mee. Hij woont in ons; wij zijn Zijn tempel. Hij is altijd bij ons — ook wanneer wij ziek zijn of lijden.

Gods is bij u - intens aanwezig en vol liefde.

Hij is bij ons door Zijn Geest. Maar dat betekent niet automatisch dat Hij al onze lichamelijke of psychische problemen oplost. Hij is geen Sinterklaas die verlanglijstjes vervult.

Zelfs Jezus ging ervan uit dat er in de kerk altijd zieken zouden zijn die niet genezen werden. Kort voor zijn kruisiging zei Hij hoe God mensen zal oordelen. Een van de criteria zal zijn hoe je voor zieken zorgt. “Ik ben ziek geweest en u hebt Mij bezocht.”

Jezus veronderstelt dus dat Zijn broeders en zusters tot het einde van de tijd samen met de schepping zullen zuchten: hongerig, dorstig, ziek, gevangen.

En hoe tonen wij onze liefde voor Jezus?

Door zorg te dragen voor armen en hongerigen — en voor zieken.

Niet in de eerste plaats door spectaculaire wonderen, maar door zieken te bezoeken, te helpen en nabij te zijn.

En Jezus identificeert Zich zó sterk met zieke christenen dat Hij zegt:

“Ik was ziek.”

Wat een diepe uitspraak.

Natuurlijk bidden wij wanneer mensen problemen hebben. Wanneer wij ziek zijn, bidden wij om genezing. Wanneer anderen ziek zijn, doen wij hetzelfde.

Maar wij bidden nederig:

“Heere, als het Uw wil is.”

En vaak lijkt het niet Gods wil te zijn om volledige genezing te geven. Dan moeten wij accepteren dat wij pas op de nieuwe aarde volmaakte lichamen en geesten zullen hebben.

Eigenlijk geneest God ons vandaag nog vaak — alleen merken wij dat nauwelijks op.

Hij heeft onze lichamen namelijk zo geschapen dat zij een enorm zelfherstellend vermogen hebben. Dat lijkt misschien niet spectaculair, maar het is eigenlijk wonderlijk.

Wij krijgen zoveel ziekten, en vaak overwint ons lichaam die zonder artsen of medicijnen.

Daarnaast heeft God ons artsen en medicijnen gegeven.

Als iemand honger heeft, hoeft brood toch niet letterlijk uit de hemel te vallen? Waarom zou God brood uit de hemel sturen als u het bij de bakker kan kopen?

Waarom zou God een gebroken been altijd wonderbaarlijk genezen als een ziekenhuis met artsen en medicijnen uitstekend kan helpen?

Wanneer uw been geneest met hulp van een ziekenhuis, blijft het uiteindelijk het door God geschapen herstelvermogen van uw lichaam dat het werk doet. Artsen en medicijnen ondersteunen dat slechts.

Daarom danken wij God voor elke vorm van genezing.

Maar soms geneest het lichaam niet.

Het idee dat God iedereen nú volledig gezond wil maken, probeert eigenlijk vandaag al binnen te halen wat God pas voor de toekomst beloofd heeft.

In Nederland staat een bepaalde kerk bekend om gebedsgenezing en wonderen — overigens nooit bevestigd door artsen.

Pal naast die kerk staat een ziekenhuis.

Dat is eigenlijk best opmerkelijk.

Als die genezingsclaims werkelijk waar zouden zijn, zou dat ziekenhuis binnen enkele weken failliet gaan.

Als alle claims van genezers waar waren, waarom stroomt de wereld dan niet massaal naar hen toe?

Volgens mij omdat zij veel meer beloven dan zij kunnen waarmaken.

Ik begrijp heel goed dat ernstig zieke mensen zich eraan vastklampen. Maar ik verwijt zulke predikers dat zij wanhopige mensen beloften doen die zij niet kunnen waarmaken. Dat is niet pastoraal, en je zou het kunnen scharen onder het kopje 'liegen' want zulke predikers weten beter.

Ik was deze preek aan het voorbereiden in de tuin naast de kerk, en een goede vriend vroeg om gebed. Zijn schoonvader leed aan dementie en zijn vrouw was zwaar lichamelijk gehandicapt.

“Bid voor hen,” vroeg hij.

Moest ik bidden:

“Heere, genees zijn dementie en genees die oude vrouw van al haar lichamelijke kwalen”?

Kom nou — verwachten wij werkelijk dat?

“Nee,” zei hij: “Bid dat zij zullen accepteren dat zij naar een verzorgingshuis moeten. En bid dat wij zo’n plaats kunnen vinden.”

Conclusie

Wij leven in een wereld vol ellende, en ook christenen ontsnappen daaraan niet.

Slechte dingen gebeuren ook met goede mensen.

Natuurlijk bidden wij om genezing. En wij gebruiken artsen. In de meeste gevallen werkt de combinatie van Gods zorg en medische hulp heel goed.

Maar vroeg of laat moeten wij allemaal accepteren dat sommige ziekten niet genezen zullen worden.

Dan vertrouwen wij op Gods genade, aanvaarden wij Zijn troost en wachten wij op de heerlijke dag waarop alles nieuw gemaakt zal worden.

“Zie, Ik maak alle dingen nieuw.”

Dat vers staat op het graf van mijn vader, die op tweeënveertigjarige leeftijd stierf aan kanker.

Hij was een echte volgeling van de Heere. Mensen die hem bezochten aan zijn ziekbed kwamen met een zwaar hart, maar gingen bemoedigd weer weg.

Toen ik zelf tweeënveertig werd, voelde ik mij vreemd genoeg gezegend. Die 42 jaar had ik dan toch maar mooi gehaald.

Ik wil niet ziek worden. Ik wil niet sterven.

Maar slechte dingen zullen gebeuren.

Dan bidden wij om genezing.

En vandaag moeten wij, zolang wij nog gezond zijn, ons hart en onze gedachten oefenen om niet in paniek te raken, maar op God te vertrouwen en geduldig te zijn.

Want eens zal onze lichamelijke en geestelijke vernieuwing zeker komen:

“En God zal alle tranen van hun ogen afwissen, en de dood zal er niet meer zijn; ook geen rouw, jammerklacht of moeite zal er meer zijn.”

En in de tussentijd is Zijn aanwezigheid belangrijker dan wat ook in het leven — zelfs belangrijker dan onze gezondheid.

U bent Gods tempel.

En Hij is met u, ook om u te dragen in alle omstandigheden, ook de moeilijkste.

+In de naam van de Vader en van de Zoon en van de Heilige Geest. Amen.